

Fiatal házások

a világ legparányibb lakásaiban
a Római-parton...

Hétvége 1700 család körében a vén Duna partjainál

— Az Ister-folyó mellett a boldogtalan emberek tanúznak — írta valamikor Ady Endre. Amint szombaton a Szentendrei-úton baktattunk a Római-part felé, amerre valóságos rajzanak a gyalogosok és a vidám kerékpárosok, menekülve a nagyváros izzó téglabörtönéből pihenni a zajos hétköznapiok után, úgy látjuk, az Ady-idézetre ugyan csak rációfolnak az elemzősi szatyrok és tömött hátizsákokat cipelő emberek.

Menekül a főváros népe, menekülnek a fizikai és szellemi munkások a szűk lakásokból, amelyek színültig tele vannak felnőttekkel és gyermekekkel, sietnek ki, a szabadságra, a vén Duna árnyékos partjaira. Hús lombok, súlyos zöld rétek s messze túl a réteken kéklő hegyek intgetnek a hőmpölygő áradat felé.

Hozzávetőleges becslés szerint a jelen pillanatban a Római-parton a nyaralókkal együtt 1700 család lakik. Két strand van: a Római-fürdő, amely óriási fák árnyékában nyújt pihenést, a másik pedig a Somogyi Béla-strand.

A „törzsvendégek”

A társadalom minden rétegét megtaláljuk a Római-parton, a legtöbben vannak mégis az üzemi munkások, a kiskereskedők és tisztviselők, akiknek nem futja balatoni nyaralásra és vikendezésre. A vendéglői és éttermi árak egyes helyeken magasabbak, mint bent, a fővárosban s éppen ezért nem is csodálkoznak, hogy a vendéglősök panaszkodnak s azt állítják, hogy megesappant a forgalom. A vendéglői forgalom valóban csökkent, a vikendezők és nyaralók száma azonban feltétlenül növekedett. Nagyon sok család kihozza dényekben a vasárnapi ebédet is, ami legtöbbször egy-egy fazék petrezselymes krumplifőzelékből és fekete kenyérből áll. Ezt az ebédjüket jóízűen elfogyasztják, utána pedig nagyokat úsznak, esznek és alsznak.

Nincs talán még egy hely, ahol úgy megmutatkozna a demokrácia, mint a Római parton. Alig lehétő már valami a régi kasztrendszerből, amikor a tehetősebb tisztviselők és kereskedők tartották megszálva az üdülőházakat, a strandokat s amikor a kisemberek kénytelenek voltak vasárnaponként elmenni túl a Püskösdfürdőn, hogy rejtegensék a jómódúak elől a nyomasztó szegénységet.

A régi üdülők 90 százalékában gazdát cseréltek, új feliratok láthatók, az *Esti Kurir* volt üdülője „Szabadság” üdülő lett, van „Kossuth Lajos-üdülöpark”, „Somogyi Béla üdülőház”, de nevet cserélt a legtöbb csónakgarázs is. Az épületeket kitaraszták s az udvarokon ízléses virággruppok tarkállanak. Minden háznak, minden udvarnak külön egyénisége van, akár csak a strau-

számítottak, hogy a lakás 4–5 szobájából nyáron majd kiadnak néhányat bérebe a nyaralóknak, mivel azonban a III. kerületben is lakásinség van, ezeket a lakásokat a Lakáshivatal igénybevette és hajléktalanoknak utalta ki. A szükséglakások bérlőire pedig mindig panaszkodnak a háztulajdonosok, mert zavarva érzik magukat hajdani nyugalmukban.

Olthonalapítás a kabinban

A lakáshiány azonban más vonalon is megmutatkozik. Igen sokan vannak a római parton olyanok, akiknek a szűk, kis kabinon kívül

egyebük sincs. Még a tavasszal költöztek ide, sebükben valamelyik lakáshivatali z benyújtott kérelmessel, amely — remélhetőleg — őszig elintéződik. Sokan meg is házasodtak, ide hozták ki a fiatalas onyit „lesz, ahogy lesz!” felkiáltással, s még csak az sem mondható, hogy boldogtalanok, „kapk” en dolgozni járunk, a lakáshivatalokban szal. l. gálnak, este pedig élvezik azt a millió csodát, amelyet a vén Duna ingyen nyújt mindenkinek.

Ősszel bizonyára már lesz lakásuk, hiszen a lakáshivatal is méltányolja, ha — útban va. egy fiatal élet...

A zajos nagyváros után bársenyos csendességűvé szelidült itt a világ. Napbarnított férfakkal nőkkel suhannak a csónakok, a fűdözökön millió gyöngyszemben csillan a víz.

A régi gazdák

— A jövő héten végre elkészül a Római-part kikötőstégyje s akkor már hajóállomásunk is lesz megint, mint régen — mondja a Csuka-csónakház csónakmestere.

Amíg a főváros népe önfeledten adja át magát a vikend és nyaralás apró örömeinek, addig a „bennszülöttek” tele vannak panasszal. A Római parton többnyire magasállású tisztviselők szereztek a multban keretes villát, kertés házat, akiknek most túlnyomórésze B-listára vagy nyugdíjba került. Ott a nagy lakás, de nincs kereset. nélkülöznek. Igen sokan a katolikus egyházközség Zaránd-utca 35. szám alatt lévő népkonyháján étkeznek. Elejnte úgy